

vor Opmærksomhed paa Erhvervelsen af fast Ejendom, Erhvervelsen af fast Bopæl. Jeg skal ikke her særlig dvæle ved den Ubehagelighed, der kan være forbundet med, at der allerede paa nærværende Tidspunkt af Udlændinge er købt ret betydelige Ejendomme her i Landet. Det kan, og det maa altid virke pinligt paa den danske Befolkning, naar en Del af vort dyreste Eje, den danske Jord, gaar over paa fremmede Hænder, men set fra et økonomisk Synspunkt betyder disse Indkøb dog endnu grumme lidt. Naar en Udlænding indlader sig paa at betale en Ejendom, hvis reelle Værdi er 2—300 000 Kr., med $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., er det i Virkeligheden en fuldkommen Overkapitalisering, der finder Sted, og det vil da egentlig blot sige, at der tilføres Landet en Kapital, uden at Udlændingene i Virkeligheden faar noget til Gengæld derfor. Det er ganske vist ikke blot Ejendomme af den Karakter, der er indkøbte, Ejendomme som Højriis og som Leerbæk, men det er ogsaa enkelte virkelig gode Landbrugsejendomme som Dyrehavegaard, som Knudsminde ude ved Ballerup og enkelte andre, men man har dog i det store og hele Indtryk af, at de Indkøb, der hidtil har fundet Sted, har været ret tilfældige og ret planløse. Derimod maa det virke baade pinligt og ubehageligt og tillige i højeste Grad stødende, naar man ser en lang Række af Danmarks Ejendomme averteret til Salg i Nabolandenes Aviser, men det er dog heller ikke det, der er af afgørende Betydning. Først i det Øjeblik, hvor de vanskelige Forhold for Grundbesiddelse i vore Nabolande, der vil følge efter Krigen, bevirker en virkelig Invasion af større Mængder af Folk, der ønsker at erhverve fast Ejendom her i Landet — jeg tænker her ikke i første Række paa de meget store Ejendomme, men netop paa de mindre, vore middelstore Ejendomme, maaske ogsaa vore ganske smaa Ejendomme —, først da vil der paa dette Omraade komme til at foreligge en virkelig Nationalfare, som man ikke maa være blind for, og som man i Tide bør træffe sine Forholdsregler overfor. Jeg anser, som sagt, ikke de hidtil stedfundne Køb for at have anden Betydning end den, at de har bidraget til yderligere at sætte Priserne op herhjemme og til yderligere at understrege den Spekulation i vor Jord, som i Øjeblikket er saa stærkt fremme. Og jeg vil i denne Forbindelse have Lov at sige, at naar der saa ofte i denne Sal henvises til, at Landboerne opnaar saa

overordentlig store Priser for deres Ejendomme, maa man dog ikke se ganske bort fra, at netop disse fra et økonomisk Synspunkt set fuldkommen vilde Indkøb indgaar i Statistikken, og driver den naturlige Ejendomspris op over det Niveau, hvorpaa den i Virkeligheden befinder sig. Jeg tror altsaa, det vilde være heldigt, om man fra Regeringens Side i Tide vilde træffe Foranstaltninger overfor denne Fremmedinvasion. Der er i Befolkningen et Ønske om at faa Klarhed over, hvorvidt vi er pligtige i ubegrænset Omfang at modtage fremmede og at give disse fremmede ikke blot Gæsteret her, men ogsaa Ret til at erhverve sig fast Ejendom i vort Land og Ret til at paaføre Landets Indbyggere en virkelig Konkurrence.

Jeg skal derefter vende mig med et Par Ord til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der talte paa det radikale Venstres Vegne. Jeg antager, at det er gaaet andre ærede Medlemmer i dette Ting, som det er gaaet mig, at vi imødesaa det ærede Medlems Tale med Interesse, fordi man altid kan vente sig vigtige politiske Oplysninger igennem Regeringspartiets Ordførers Tale. Men jeg antager ogsaa, at det er gaaet andre, som det er gaaet mig, at man ikke har ment at kunne finde disse Oplysninger i denne i sig selv ret enestaaende Tale. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, har været udsat for — kan jeg sige — tvende ubehagelige Overraskelser under denne Finanslov-Debat. Den ene var at blive formanet af det ærede Medlem fra Middelfart og den anden var at blive rost af det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo). Det ærede Medlem fra Middelfart vendte sig med milde og formanende Ord til det konservative Folkeparti og bad det saa inderligt om dog nu endelig at føre en helt igennem uafhængig Politik. Ja, jeg skal villig erkende Rigtigheden af det gamle Ord: „Erfaren Mand er god at gæste“. Og for saa vidt man af det ærede Medlem fra Middelfarts Tale kan læse, at han talte ud af bitter Selverkendelse, ud af de Erfaringer, den Mand kan have, hvem Skæbnen har bestemt til at staa i Spidsen for et politisk Parti, der i hele sin Politik er nødsaget til at være afhængigt af et andet — for saa vidt kan jeg godt med Glæde modtage de Raad, som det ærede Medlem med stor Generøsitet gratis stillede til mit Partis Raadighed. Jeg tænker dog, at de klare og skarpe Udtalelser, som blev fremsat af mit Partis Ordfører om den konservative Politik, der vil blive ført i Fremtiden, vil